

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Spravna akcija grofa Thuna.

Šele jutri bode teden dnij, kar je ministarski predsednik grof Thun v parlamentni komisiji desnice s previdnimi besedami napovedal novo akcijo za spravo mej Nemci in Čehi, in že se kaže, da tudi ta poskus ne bo imel uspeha.

Vlada je sklenila, kolikor je doslej spoznati, da preloži pravno akcijo v češki deželni zbor, in da jo začne z mirovno ponudbo čeških strank.

Češka večina naj pred vsem omogoči, da se vrnejo nemški poslanci v češki deželni zbor. Ministerski predsednik se je te dni o tej stvari posvetoval s češkim deželnim maršalom, knezom Lobkovicem, in je sedaj povabil voditelje mladočeške stranke na posvetovanje o njegovih nasvetih.

Vlada je mnenja, da morajo Čehi omogočiti Nemcem povratek v deželni zbor, iz katerega so bili lani izstopili, in to povsem po nepotrebnem, brez vsacega tehtnega vzroka. Vlada prigovarja Čehom, naj v ta namen, in da pokažejo svojo dobro voljo, izpolnijo nekatere najnujnejše nemške zahteve, in sicer naj se zavežejo, sprejeti zakon o ustanovitvi narodnih kurij za volitev deželnega zbora, zakon o spremembi volilnega reda, vsled katerega dobe nemški veleposelniki primerno število zastopnikov v deželnem zboru, in končno zakon o šolah manjšin, vsled katerega bi se nemškim občinam odvzela dolžnost nositi bremena za šole čeških manjšin.

Šele kadar bi deželni zbor sprejel te zakone, ki jih Nemci zahtevajo, in šele ko bi se Nemci povrnil v deželni zbor, bi se začela posvetovanja zaradi sprave tudi glede narodnih in jezikovnih vprašanj, torej glede tistih, ki so bistvo češko-nemškega spora.

V koliko so Čehi pripravljeni, ustreči vladnim zahtevam, to danes še ni dognano, ker se dotična posvetovanja še niso dognala. Vlada zahteva od Čehov jako velike žrtve, ona zahteva, naj se udajo nekaterim najvažnejšim nemškim zahtev in to brezpogojno,

ne da bi bili Nemci potem vezani, udati se katerim njihovim zahtevam, nego bi imeli še nadalje popolnoma proste roke.

Vzlic temu pa je verjetno, da se doseže porazumljenje mej vlado in mej Čehi, in gotovo je, da bodo Čehi storili vse, kar jim dopuščata narodna čast in politična previdnost, da omogočijo Nemcem povratek v deželni zbor in ustvarijo temelj spravnim pogajanjem. Čehi so tekom zadnjih dveh let opetovano pokazali, da žele spravo, da žele, naj bi parlament redno funkcioniral, in brez dvoma se zgodi to tudi zdaj.

Toda vsa znamenja kažejo, da tudi sedaj vladno prizadevanje ne bo imelo zaželjenih uspehov. Nemci so vladi in Čehom, še predno so se začeli kakim dogovori, dali povsem precizen odgovor. In ta odgovor se glasi:

Nobene sprave, dokler se ne izpolnijo vse nemške zahteve, torej nobene sprave, dokler nemški živeli ne zadobi zopet gospodstva v monarhiji.

Nemci na Češkem so razdeljeni na tri stranke, v nemško napredno stranko, v nemške nacjonalce in v Schönerejance.

Nemška napredna stranka sama ne ve, kaj naj stori. Ta stranka bi pač rada vstopila v deželni zbor, ali boji se drugih strank in boji se jih povsem opravičeno. Ako se ne vrne v deželni zbor, in ako se njeni mandati razveljavijo, potem izgine ta stranka iz političnega življenja, in na njeno mesto pridejo radikalnejši elementje, nacjonalci in Schönerejanci. Dilema, v katerem se ta stranka nahaja, je velik, in težko je uganiti, na katero stran se odloči, toda bržčas ostane pri drugih nemških strankah in ne pojde v dež. zbor.

Nemški nacjonalci so odgovorili vse določnejše. Imeli so te dni v Ustji na Labi shod zaupnikov, na katerem so ubrali radikalnejše strune. Izrekli so se proti sklepu združene nemške opozicije glede vsem Nemcem skupnega narodnopolitičnega programa, ker je bilo funkcioniranje narodnih in jezikovnih zahtev Nemcev na Češkem poverjeno „izdajalcu“ Baernreitherju, in izjavili,

da ni treba nobenih pogajanj, ne obveznih, niti neobveznih, in da ni treba ničesar formulovati, kajti, dokler se ne izpolnijo vse nemške zahteve, izrečene na raznih nemških shodih, in dokler se ne preklicajo jezikovne naredbe, dotlej ni o spravi niti govoriti, dotlej bodo Nemci nadaljevali boj in čakali, da odločilni krogi odstranijo „Nemcem sovražno“ Thunovo ministerstvo, in da pride vse uničujoča katastrofa.

S tega stališča so nemški nacjonalci tudi rešili vprašanje o povratku nemških poslancev v deželni zbor. Odločili so na kratko, da noben nemški poslanec ne sme prestopiti praga češkega deželnega zbora, dokler ne dobe Nemci garancije, da se v dež. zboru ne bo nikdar več govorilo o češkem državnem pravu, in dokler se ne izpolnijo vse tirjave nemškega naroda na Češkem.

Da so tudi Schönerejanci odločno proti vstopu v češki deželni zbor, to kaže odločna akcija njihovega časopisja proti vsakemu pogajanju z vlado in s Čehi.

Po teh izjavah smemo pač reči, da je ponesrečila tudi nova pravna akcija grofa Thuna, drugi njegov poskus, doseči porazumljenje mej Nemci in mej Čehi, in da Nemcev ne bo v deželni zbor. Z gore se je utrgala skala in drvi nizdolu. S spravnimi poskusi je ni ustaviti. Skala pridere v dolino — kdo bo njena žrtev, to vedo samo Bogovi.

V Ljubljani, 8. februarja.

Deželni zbori.

Zasedanje deželnih zborov se začne baje še ta mesec. Vendar pa vlada ne misli sklicati vseh deželnih zborov hkratu. Za sedaj sta sklicana galški in nižje-ter-gorenjeavstrijski deželni zbor. Največje zanimanje se obrača na pravno akcijo v moravskem deželnem zboru. Tu je sedaj težišče, ki odloči bodočnost avstrijske notranje politike. V Brnu deluje permanenten spravi odsek. Češki deželni zbor se skliče začetkom marca. Vprašanje, ali se tega zasedanja Nemci udeležijo, še ni rešeno. Na-

cijonalci hujskajo proti temu ter grozé po slancem, da izgube svoje mandate, ako opuste abstinenco. Vlada mora odpraviti jezikovne naredbe, sicer ostane češki deželni zbor nepopolen. Listi poročajo, da skuša vlada s pomočjo fevdalcev vplivati na nacjonalce, da bi prišli v češko deželno zbornico.

Spremembe v srbskem in bolgarskem kabinetu.

Iz sedanjega ministerstva sta izstopila finančni minister Popović in stavbinski minister Atanacković. Na ta način se je kabinet le konstruiral, dasi se je splošno pričakovalo in tudi želelo, da odstopi vse Gjorgjevičev ministerstvo. V Srbiji ostane torej sedanji zistem. — Bolgarija ima povsem novo ministerstvo s predsednikom Grekovim. Ministerstvo misli razpisati nove volitve za sabor. Originalno je slišati, da hoče vlada — in baje tudi knez — pomoči sedanji opoziciji do večine, ker so se zgodile v zadevi orijentne železnice v parlamentu stvari, ki spominjajo živo na — Panamo.

Rusko svarilo.

Peterburški kabinet je poslal v Sredec in Belgrad prav resna in odločna svarila, da bi se podpirale ali vsaj prezirale akcije, ki merijo na to, da se vznemiri Macedonija. Rusija ne bo dajala hujskačem in agitatorjem nobene zaščite in nikakega pribežališča. Turška vojska je v minuli vojni z Grško pokazala, da je izborna izvežbana ter dobro disciplinirana, in Macedoncem bi ne mogli pomagati z vspehom niti Srbi, niti Črnogorci in Bolgari, ako bi jim bili nasprotni najvplivnejši državi na Balkanu, Rusija in Avstro-Ogerska.

Grof Jurij Caprivi.

Na svojem posestvu je umrl 6. t. m. drugi nemški državni kancelar, Caprivi, prvi naslednik Bismarckov. Njegov rod izvira na spodnjem Štajerskem, in njegovi dedje so se pisali Kopriva. V Capriviji žilah je torej gotovo tekla slovenska kri. Pokojnik je bil v vojni na Češkem l. 1866., bil šef generalnega štaba 10. kora v nemško-

petih minutah na dnu reke. V petih minutah! Saj morata vendar sorodnike imeti!"

In na Mont-Valerienu je grmelo in grmelo.

Prijatelja sta stala molčeča. Nemec je zapovedal nekaj v svojem jeziku in pomaknil svoj stol malo dalje od ujetnikov. Dvanajst mož se jima je postavilo nasproti, imajoč puške naslonjene na tleh.

Častnik je nadaljeval: Še eno minuto imata časa. Ne dve sekundi več."

Potem se je hitro vzdignil, šel proti Francozom, prijel Morissota za roko, ga potegnil malo na stran in mu tiho rekel: „Hitro povejte geslo! Vaš tovariš ne zve ničesar! Storil bom, kakor da sem se dal ganiti!"

Morissot ni odgovoril.

Na to je vzel Prus gospoda Sauvage na stran in mu stavil isto vprašanje.

Gospod Sauvage ni odgovoril.

Prijatelja sta stala zopet drug tik drugega.

Častnik je dal neko povelje. Vojaki so nastavili puške.

A Morissot je zagledal slučajno mrežico z ribami, ki je ležala nekaj korakov od njega v travi. Lesketale so se v solnih žarkih. Slabo mu je prihajalo. Ne da bi hotel, so se napolnile mu oči s solzami. Zajecjal je: „Z Bogom g. Sauvage."

LISTEK.

Prijatelja.

Francoski epikal Guy de Maupassant.
(Konec.)

A naenkrat se je zemlja začela tresti, zamlkel grom, ki se je slišal kakor iz srede zemlje, se je dvignil. Topovi so vnovič začeli grmeti.

Morissot se je obrnil in zagledal je čisto na levi, na drugem bregu velikanse obrise Mont-Valerien, nad katerim se je dvignil bel oblak.

In v tem trenutku se je zablistalo, nov dim na vrhu trdnjave, malo sekund pozneje pa je zagrmel nov strel.

Temu so sledili drugi, in od časa do časa je Mont-Valerien dihal smrtno sapo in izpuhnil mlečen par, ki se je vzdignil v zrak.

Gospod Sauvage je zganil pleča in rekel: „Že zopet začenjajo!"

Morissota, ki je gledal plašen, kako se je njegov trnek dvigal gor in dol, je naenkrat popadla jeza, in kot miroljuben človek je proti onim, ki so se tam topli, saurmal: „Ali ni preneumno streljati se?"

Gospod Sauvage pa je odgovoril: „Nemneji so kot divini!"

In Morissot, ki je bil ravno ribo ujel,

je rekel: „In če se premisli, da bo vedno tako, kakor dolgo bomo imeli vlado!"

Gospod Sauvage mu seže v besedo: „Republika bi ne bila začela vojske!"

A Morissot odvrne: „Pri kraljestvu imamo vojsko zunaj, pri republiki jo pa imamo notri!"

In začela sta mirno preudarjati velika politična vprašanja, kakor se spodobi mirnim, dobrim, a malo kratkournim državljanom. Samo v enem sta se razumela: da človek ni nikoli prost. In Mont Valerien je grmel brez prenehanja. S svojimi kroglijami je razvalil francoske hiše, uničil življenja, raztreskal človeška bitja. S svojimi kroglijami je naredil hiter konec marsikakim lepim sanjam, marsikakemu veselju, marsikakemu upanju in ranil do smrti srca žen, deklet, mater — tam v drugi deželi.

„Tako je življenje," je rekel gospod Sauvage.

„Recite raji — taka je smrt," je zavrnil Morissot smejoč se.

A naenkrat sta se stresla od strahu, čutila sta, da je šel nekdo za njima, in ko sta se obrnila, sta zagledala zadaj štiri velike, bradate može, oblečene kot postrežniki, z nizkimi čepicami na glavi, puške obrnjene proti njim.

Trka sta jima padla iz rok, in plula po reki navzdol.

V nekaj trenutkih so ju prijeli, zvezali, nesli v čoln in peljali na otok.

Zdaj sta zagledala za hišo, ki se jima je zdela zapuščena, okolo 20 nemških vojakov.

Neki kosmat velikan, ki je narobe sedel na stolu in pušil iz dolge pipe, ju je vprašal v izvrstni francosčini: „Ho, gospodje, ali sta ujela veliko rib?"

Vojak je položil mrežico z ribami, katero je bil s sabo vzel, častniku pred noge. Prus se je nasmehnil: „O, imela sta srečo! A to me ne briga! Čujta me in ne vznemirjajte se! V mojih očeh nista nič drugega kakor vohuna, ki nas hočeta zasledovati. Da bi ta svoj namen bolje skrila, delala sta se kakor, da bi ribarila. Padla sta v moje roke, — slabo za vaju — vojna je vojna! A ker sta prišla skozi straže, morata vedeti geslo. Recita mi geslo, in spustim vaju!"

Prijatelja sta stala blede kot zid drug tik drugega, roke so se jima tresle neravno, molčala sta.

Častnik je zopet začel: „Nikdo ne zve tega. Mirno bosta šla zopet v mesto. A če se branita, izgubita glavo, in to takoj. Toraj volita!"

Stala sta nepremakljivo, ne besede nista zinila.

Prus je stal miren. Z roko je kazal na reko: „Pomisli, da bodeta ležala v

francoski vojni, l. 1883. je postal šef admiralitete, 1888. poveljnik 10. kora, 1890. pa je bil poklican na kancelarjev stol. Najvažnejše njegovo delo je trgovinska zveza z Avstrijo, Italijo, Belgijo in Rusijo. L. 1891. je postal grof, malo mesecev na to pa je odstopil. Njegova trgovinska politika mu je napravila agrarce in večji del konservativcev sovražne; v boju proti zlobnim napadom Bismarcka pa se je zameril tudi nacionalnim liberalcem. Ko je odstopil, ni imel že skoraj nobene stranke za seboj. Zadnja leta se Caprivi ni brigal za politiko, v kateri — kot rojen vojak — ni imel sreče in za katero ni imel tudi nobenega veselja.

Nova kriza radi Dreyfusove afere.

Revizijska komisija francoske poslanske kamore je zavrnila vladni zakonski predlog, naj bi se revizija Dreyfusove obsodbe vzela kazenski kamori ter izročila združenim trem kamoram kasacijskega dvora. Zajedno pa je sklenila, da objavi vse sodne dokumente, v katerih so ovržene vse proti sodnim svetnikom, Loewu, Bardu in Dumasu, nakopičene obtožbe. Vlada je doživela s tem velik poraz, in listi že ugibljejo, ali ne bo Dupuyev ministerstvo zagledalo odstopilo. Bržčas pa vlada tega ne bo storila, nego apelirala na poslansko zbornico, ki ji izreče vnovič svoje zaupanje. V parlamentu se bo znova razvnela burna debata o vsej Dreyfusovi aferi. Sicer pa tudi senat ni naklonjen vladnemu predlogu.

Boj na Filipinih

se je začel. Vstaši imajo okoli 20.000 mož blizu Manile. Amerikanci pa blizu toliko v Manili. Gotovo je, da je ostal boj, ki je divjal soboto vso noč in v nedeljo dopoldne, neodločen. Brzjavki španskih voditeljev, admirala Deweya in generala Otisa, pravi, da so imeli Amerikanci v splošnem srečo ter da je bil konec bitke ugoden. Iz vsega je razvidno, da so bile izgube na obeh straneh velike. Odločilna bitka se bo vršila vsekakor kmalu.

Dopisi.

Iz Poljanske doline, 6. februarja. Strmeč sem čital v „Slovenca“ z dne 31. januarja uvodni članek „Konsumna društva in trgovski stan“. Do sedaj sem mislil, da imajo gospodje okrog „Slovenca“ še nekaj usmiljenja s trpečim trgovcem, a prepričal sem se, da so za njega brez srca. Prijatelj govori navadno s prijateljem odkritosrčno. Če „Slovenec“ čuti s trgovskim stanom, in če je res njegov prijatelj, ne govoril bi o njem tako hinavsko. Spozna se mu iz vsake besede, da drugače govori, kakor pa misli v srcu. „Premišljeno laž“ imenuje, „da je duhovščina prišla kako gonjo zoper trgovski stan“. Ni-li gonja zoper trgovca, če ustanavlja njegova klika

In gospod Sauvage odgovoril je: „Z Bogom, gospod Morissot.“

Stisnila sta si roke, in kakor sta se tudi branila, vendar sta se stresla.

Častnik je zapovedal: „Ustrelite!“

Dvanajst strelav se je začelo kakor bi bil jeden sam.

Gospod Sauvage je padel kakor štor na obraz. Veliki Morissot se je majal, vrtel in padel na svojega tovariša in iz njegovih prs se je vtil velik curek krvi.

Nemec je dal na to nova povelja.

Vojaki so prišli in prinesli vrvi in kamne, katere so navezali ustreljencema na noge. Potem so ju nesli k bregu.

Mont-Valerien je še vedno grmel, zdaj že popolnoma skrit v dimu.

Dva vojaka sta prišla Morissota pri glavi in nogah, dva druga ravno tako gospoda Sauvageja. Zazibali so ju enkrat, dvakrat v zraku in potem spustili v zraku. Padla sta pokonci v vodo, ker so vlekli kamni noge navzdol. Plosk, nekaj valov in potem je bilo vse mirno ... Nekaj krvi se je pokazalo. A zginila je.

Častnik pa je rekel še vedno smehljajoč se: „No, zdaj so ribe vesele!“

Obrnil se je in šel k hiši. Naenkrat je zapazil mrežo z ribicami. Vzdignil jo je, se nasmejal in zaklical: „Viljem!“

Vojak z belim predpasnikom je prihitel. Prus mu je vrgel ribe v naročaj in zapovedal: „Te živalice tukaj mi takoj speči, dokler so še žive. To bo izvrstna jed.“

Potem pa je pušil dalje svojo pipo.

konsumna društva, kojih načelniki so duhovni? Vprašam: Pod čegavim patronatom so se ustanovila konsumna društva v Žireh, Leskovcu in na Trbiji? Pod čegavim jih ustanovite v Lučnah, na Trati in v Poljanah? Odgovor je lahek: Pod patronatom črnih halj, tam okrog uredništva „Slovenca“ in vaših agentov po deželi. Seve, k tem vas silijo „posebne lokalne razmere“, ker nimamo tukaj dovolj dobro preskrbljenih prodajalnic. O ironija! Pridite vsaj enkrat kaj kupit gori k nam, — ker nam daste že tako toliko zaslužka — da se prepričate sami, če jih res nimamo. Pa gotovo nimate časa, ali pa nočete, ker bi inače morali v spoznanju svojih lažij te preklicavati. Odrekate nam trgovcem vsako organizacijo, kakor bi mi ne bili toliko vredni kakor kmet, katerega sami organizujete. — Ne plača naš denar toliko, kakor denar onih? — Strašite nas, da se vname „boj stanov“, — da „odpade na mah tisoč ozirrov, ki so bili doslej merodajni“, da ste še mirovali. Se li ne pravi to resnico tajiti, in si s pomočjo lažij prati madeže, s katerimi ste se nadali, da ostanejo vaša gonja in vaša nasilstva s konsumnimi društvi zoper trgovski stan čista in nedolžna? Zakaj imenujete našo odškodnino za „posredovanje mej velikim založnikom in konsumantom“ pravo in pošteno, a nam ob jednem predbacivate in kradete čast, da smo oderuhi? Kdor tako govori, tega mi ne smatramo za prijatelja svojega stanu. O tem vemo in smo prepričani, da nas bo zatiral, kjer in kadar bo nas le mogel. Zato pa vas, možje okrog „Slovenca“, še enkrat vprašam prijateljsko in odkritosrčno: Zamore-li z enakim bojem pretiti prijatelj prijatelju? Po našem mnenju — ne, po vašem pa je — mogoče. Jednako postopanje brez odkritosrčnosti imenujemo hinavščino, potuhnenost in prilizljivost, katere je doma le v uredništvu „Slovenca“, in po onih farovških kotih na deželi, kjer stanujejo narodovi organizatorji in pravi (?) prijatelji našega trgovskega stanu. Da bi se skoro odprle oči trgovcem in obrtnikom, da bi spoznali, da ste le njihovi navidezni prijatelji, in da njim kopljete za hrbtno jamo, v katero se mogoče prekucnete — sami!

Z Viča, 7. februarja. To so vam bile cele Glince in Vič pretečeno nedeljo po konci! Glinško-viška čitalnica reditiva je priredila kakor lani ob tem času tudi letos veselico, katere so se Glinčani in Vičani v velikem številu udeležili. Lahko so zadovoljni prireditelji z uspehom veselice. Mešanega zbora ne čuješ na vsaki veselici na deželi in tudi „Revčka Andrejčka“ si ne upajo predstavljati povsodi. V mešanem zboru čuli smo nekaj prav čilih in čvrstih glasov. Tudi moški zbor pod vodstvom g. L. Marna ni zaostajal. — V kolikor se more zahtevati od diletantov in od združenja posamnih prizorov iz dveh dejanj v jedno, vspel je „Revček Andrejček“ še precej dobro, zlasti je bil prav dober „Andrejček“ g. T. in tudi Anže (g. R. Marn) je bil izboren. Gdčna Zdešarjeva je bila prav brhka in korajžna Jerica. Gotovo večji uspeh pa je dosegel še Kozobrinov, jako srečno zastavljeni komični prizor „Anže in Jerica na ofetni rajži“, kojega kupleti so vzbujali mnogo smeha. — Vrelo odbor čitalnice, zlasti pa gg. tajniku in predsedniku, kakor tudi vrlim sodelovalcem vse priznanje! Živeli! Vičani in Glinčani pa si štejte v čast biti članovi svoje napredujoče narodne čitalnice! Ciril —

Iz Kamnika, 7. svečana. Gospodu Ivanu Polaku zdelo se je obelodaniti neko „Poslano“, katero je bilo objavljeno v številki 28. Vašega cenjenega lista z dne 4. svečana t. l.

Ne kot dopisnik, pač pa kot predsednik „Narodne čitalnice“ v Kamniku odgovarjam gosp. Polaku nastopno: Gospod Polak imenuje dopisovalca dopisa iz Kamnika z dne 1. svečana v številki 26 nesramnega lažnjivca, ne imenuje takoj (toraj prekosodno) delujočih moči, katere je on pri veselici „Narodne čitalnice“ dne 2. svečana t. l. sodelovati odgovarjal.

Na tako smešno „Poslano“ bi bilo pač tudi dopisniku, katerega bi g. Polak silno rad tem potom spoznal, da si bi ga po svoji znani „maniri“ jedenkrat privoščil, stvarno odgovarjati, ker v dopisu z dne 1. svečana t. l. ni bilo čitati, da bo gospod Polak drugi dan sploh kaj govoril. Res pa je, da so ne le g. Polak, ampak tudi drugi „rodoljubi“ v kavarni g. Vanossija izjavili,

da se ne bodo udeležili veselice čitalnične, ter celo zelo rodoljubnega tajnika odgovarjali, da naj odborništvo odloži. To bi se bilo tudi zgodilo, če ne bi bil dopis iz Kamnika 1. svečana t. l. pravočasno zagledal belega dne. Sram jih je bilo, ter so nekateri „rodoljubi“ prišli v čitalnico, češ, da bi se jim ne moglo očitati, da niso „rodoljubi“. In vendar se je proti čitalnici ruvalo. Rodoljub Polak in sodrug Bizjak, jurist, sta dva godca mestne godbe povabila v gostilno Riharja, ter sta tam toliko storila, da pri veselici v čitalnici Filic, kateri igra važen instrument na lok „bas“ in Levičnik, igralec na gosli, pri godbi ta večer nista sodelovala. Sreča je bila, da kapelnik slučajno razume igrati tudi bas-instrument, sicer bi bila čitalnica isti večer brez godbe. Poslano g. Polaka je brez taktno in skrajno neumestno, ako se pomisli, da so čitalnica, katoliški dom in privatniki dali toliko stolov, miz, svetilk in družih oprav, da so morali prireditelji veselice smatrati vse to za posebno naklonjenost. Namesto da bi bili mi pozvali mladega podštantnega dopisnika v „Slovenskem Narodu“, kdo da je agitiral, kdo je mahiniral proti njim, predrznil se je g. Polak na nečuvven in aroganten način pozvati na odgovor dopisnika, kateri sploh o tem, kaj bo Polak 2. februarja pri veselici v čitalnici govoril, niti pojma ni mogel imeti. Jaz se sploh ne spuščam z g. Polakom v nobeno daljno debato, ter ostanem vkljub „Poslanemu“, kar zadeva našo trditve, infleksibilni, tudi potem če bi se mu izljubilo poslati še kako „Poslano“. To je zadnji odgovor. — Jos. Močnik, t. č. predsednik „Narodne čitalnice“.

Z Dunaja, 7. februarja. Ni še veliko let sem, kar se prirejajo na Dunaju v pustnem času slovanski kosturni venčki, priljubili so se isti vendar občinstvu v taki meri, da se lahko trdi, da je pač malo večerov, kjer najdeš toliko zastopnikov vseh slovanskih narodov zbranih. Slovansko pevsko društvo prevzelo je letos to nalogo, in namenil predsednikovi, g. dr. Murkota, so se do cela uresničili Dvorana Ronacherjeva, v kratkem času napolnjena, postala je ta večer vsled teh krasnih narodnih noš v resnici slikovita. Dame bile so skoro izključno vse v narodnih nošah. Omeniti je v prvi vrsti Čehinje, ki so pri sprevedu skupin kot prve vzbudile s svojo brhkoto občno pozornost. Za njimi nastopile so po vrsti Poljakinje, — v posebno dragocenih nošah — katerih vitki stas se v teh nošah izborni zrcali, Hrvatice, Srbkinje, Rusinje — ne, še ni konca, in Kranjce, dasi le malo številne, niso zaostajale za svojimi sestrami, dokaz za to ploskanje in šopki v galerije. Razvila se je nekaka neprisliljena zabava mej navzočimi Slovani, tako, da nas je ločila le zgodnja jutranja ura z nadejo, da ostane ta ples na repertoaru i prihodnja leta. Mej navzočimi bili so poleg srbskega poslanika mej drugimi gospod vseučilišni profesor, dvorni svetnik dr. Jagić z rodbino, gospod dvorni svetnik, državni poslanec Šuklje z rodbino, deželni poslanec nižjeavstrijski, profesor Sturm, zastopniki vseh slovanskih društev itd. itd. Da se je plesalo do ranega jutra, in da so proizvajani slovanski plesi obudili občudovanje, ni treba posebej omenjati. Slovanskemu pevskemu društvu je le čestitati na lepem uspehu!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. februarja.

— **Osebnosti.** Deželnovladni koncipist gosp. Makso Schescharg je dodeljen v službovanje poljedelskemu ministerstvu. — Častno svetinjo za štiridesetletno zvesto službovanje so dobili: dekan Andrej Drobnič in nadučitelj Ivan Borštnik v Šmartnem, učitelj Martin Potočnik v Sori, nadučitelj Ivan Kogoj v Brezovici, finančni nadpaznik v pokoju Mihael Srimšek v Kandiji, lovski paznik Andrej Furlan, žagar Mihael Dobrovoljec, gozdni čuvaj Matija Nagode in delavec Jernej Jereb vsi v Bistri, služabnica Ana Pogačar v Studencu in okr. sluga Anton Podgornik v Ljubljani.

— **Konfuzija.** „Neue Freie Presse“ je priobčila drastičen slučaj, kake zmešnjave nastanejo vsled narodne ravnopravnosti. List poroča, da okrajni šolski svet v Lošinju v zadnji svoji seji ni mogel ničesar ukreniti, ker se členi mej seboj niso razumeli. Nekateri členi so namreč govorili

laški, nekateri hrvatski, jeden pa nemški. Ne vemo, če „Neue Freie Presse“ ni povedala več, kakor je res. A če je tudi doslovno tako bilo, haker se nji poroča — kaj sledi iz tega? Ali mar, da naj v Lošinju ne velja člen 19. drž. osn. zak., ali ne morda to, da naj pridejo v okrajni šolski svet samo možje, kateri so zmožni obeh deželnih jezikov? V ostalem pa se je le čuditi, kako pride v to korporacijo, ki ima posla s hrvatskimi in italijanskimi šolami, človek, ki ne zna italijanski, ne hrvatski, in kako more okrajni šolski svet kateremu svojih členov dovoliti, da govori pri njegovih sejah nemški, ko vendar nemščina v Istri ni deželnonavaden jezik.

— Iz c. kr. mestnega šolskega sveta.

O redni seji c. kr. mestnega šolskega sveta, katere se je vršila dne 31. januarja t. l., smo prejeli nastopno poročilo: Potem, ko proglasi predsednik sklepčnost, poroča zapisnikar o kurentnih stvareh in pove, kako so bile rešene, kar se vzame soglasno na znanje. Sklene se občinskemu svetu za zasluge, katere ima radi lepo uspele šolske jubilejske slavnosti, izreči pismo zahvalo. Vodstva šol je opozoriti na to, da pospešujejo mej mladino varčnost s tem, da jo nagibljejo k vlaganju v pošto hranilnico. — Prošnja nekega mestnega učitelja za podelitev Leopold Filipove ustanove se priporoči visokemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu. V svrhu nakupa večjega števila slovenskih zemljevidov „Evrope“ in „Zemlje v polutah“ za tukajšnje ljudske šole se naprosi kredit pri občinskem svetu. Vodstvom mestne dekliske osemrazrednice in I. mestnega slovenskega otroškega vrtca je izreči za vspešni trud glede priprav za božičnico na tem vrtcu pismo priznanje in zahvalo. — Na znanje se vzame poročilo c. kr. okrajnega šolskega nadzornika profesorja Frana Levca o nadzorovanji šole korigendov v deželni prisilni delavnici v tekočem šolskem letu, sprejmo se vsi s tem poročilom združeni nasveti, in sklene se poročilo predložiti vis. c. kr. deželnemu šolskemu svetu s prošnjo, da ga prijavi visoki c. kr. deželni vladi in veleslavnemu deželnemu odboru. — Mestnemu katehetu, g. Roku Merčunu, se pripoznata I. in II. starostna doklada v skupnem znesku letnih 80 gl. od novega leta. — Začasnim učiteljem na mestni nemški deški petrazrednici se imenuje Rudolf Vrabl, zdaj pomožni učitelj na I. mestni deški petrazrednici. Rešijo se končno še prošnje za vsprejem vnanjih učencev in učenk v tukajšnje šole; za oproščenje od obveznega pouka v slovenščini in za odpis predpisane ukovine.

— **Slovensko gledališče.** Včerajšnja premijera „Rokovnjačev“ je častno uspela. Ker si pridržujemo daljšo oceno o igri in nje proizvajanju do jutri, konstatujemo samo, da je bilo gledališče tako natlačeno polno, kakor še pri nobeni dramatiški predstavi v letošnji gledališki sezoni, da jih več — ki bi radi videli „Rokovnjače“ — niti ni dobilo vstopnic. Vsi so prišli — prav mnogo je bilo tudi tujcev — da vidijo, kako se reprezentujejo na odru mojster „Groga, Blaž Mozol, Obloški Tonček, čevljar Bojec in še drugi junaki Jurčič-Kersnikovih popularnih „Rokovnjačev“ — in prepričali so se, da se prav lepo podajo na gledaliških deskah, kamor jih je posadil iz knjige spretno in vestno gospod dramaturg. Občinstvo je bilo z „Rokovnjači“ jako zadovoljno, kar je dokazovalo glasno in navdušeno ploskanje. V bodoče bo gotovo zadovoljnejše, če pojde z igranjem gladkejšje, in če bodo odmori mej dejanji ter premembami krajši.

— **„Sokolova“ maskarada.** Priprave za to najelegantnejšo in najpriljubljenejšo predpustno plesno veselico se delajo neumorno, in je oskrbel odbor vse potrebno, da bode tudi letos dvorana dekorirana povsem originalno in sijajno. Glavni predmet dekoraciji je „Najnovejši izlet na severni tečaj in povrat v tropične kraje“. V tem širokem prostoru naše bodo prostora vsakovrstne skupine iz vseh krajev sveta, ki so se že prigrasile ali bodo to še storile. Toliko za danes, kaj več o napredku dekorativnih del povemo jutri.

— **Ravnopravnost pri sodiščih.** Porotne obravnave v Gorici se začne dne 13. marca. Po ukazu pravosodnega ministra bi se morala vsa na zasedanja porotnega sodišča nanašajoča se naznanila objavljati v vseh deželnih jezikih, v Gorici pa se je dotično naznanilo objavilo samo v italijanskem je-

ziku. Tako zbadanje obuja samo jezo, in bi zategadelj pač že bil čas, da ž njim po-nehajo c. kr. oblastva.

— **Darilo.** Cesar je požarni brambi v Trebnjem daroval 80 gld. za zidanje shrambe za požarno orodje.

— **Poročil** se je danes gospod Ivan Toporiš, sodni pristav Črnomlju, z gpč. Emo Pauserjevo iz Novega mesta. Srčno čestitamo!

— **Oversee-slavnost** je nesla 243 gl. 70 kr. čistega dobička. Polkovno poveljstvo je polovico te svote določilo za mestne uboge ljubljanske, polovico pa za Elizabetno otroško bolnico

— **Mestno kopališče** se zgradi v Škofji Loki, in morajo vsa dela biti končana do konca meseca aprila.

— **Telovadno društvo „Sokol“** v Postojni priredi v gorenjih prostorih hotela „pri ogerski kroni“ v soboto, dne 11. t. m. maškarado. Vstopnina za ude 1 K, z rodbino 2 K, za neude 2 K. z rodbino 3 K. Izvršujoči člani se prosijo, da pridejo v društveni obleki. Vstop maskam je dovoljen le proti izkaznicam, katere se dobe v trgovini br. Gregorja Pikla, ter zvečer pri blagajni. Začetek ob 8. uri zvečer.

— **Slovensko bralno društvo** v Litiji priredi dne 11. svečana t. l. v gostilniških prostorih g. Oblaka veselico s plesom. Začetek ob 8. uri zvečer. Svira planinska godba na lok. Vstopnina za osebo 30 kr., za obitelj 1 krono.

— **Iz Novega mesta** se nam piše 7. t. m. Mesto običajne Vodnikove slavnosti je priredila letos, dne 4. t. m. naša „Čitalnica“ plesni venček s koncertom. Z nova smo se prepričali, da petje naših društev vedno bolj napreduje. Mešana zbor, St. Pirnatove „Slovenske narodne pesmi“ in Anton Foersterjev „Venec Vodnikovih pesni“, sta se pela izborna. Vsakdo nam mora pritrditi, da so se mlade pevke in pevci v kratkem času veliko priučili. L. von Beethovenov „Larghetto iz II. simfonije“ za kvintet na lok, flavto, harmonij in klavir izvajal se je tako fino in pregizno, da je splošno ugajal. Pri plesu je bilo vse jako živahno; prvo četvorko je plesalo 36 parov, a največ veselja obudil je lepi slovanski ples „Beseda“, ki se je plesal s pravo gorečnostjo.

— **Poštna vest.** Novo ustanovljeni c. kr. poštni urad v Preserji je dobila gosp. Kat. Vilhar, dosedaj poštarica v Trebelnem.

— **Nepreviden voznik.** Neki izvošček je včeraj na Dolenjski cesti povozil neko šolarico ter jo močno poškodoval.

— **Vojaki v nevarnosti.** Na Predelu se je sneg tekom nekaterih dni dvakrat utrgal in vsakikrat zašul po jednega vojaka, spadajočega k posadki predelske utrdbe. Sreča je nanesla, da so drugi vojaki pravočasno prihiteli ponesrečencema na pomoč in ju srečno izkopali izpod velikanskega snežnega usada.

* **Kandidat.** Pri starih Rimljanih bila je navada, da so možje, kateri so hoteli postati zastopniki ljudstva, nekaj dni pred volitvami hodili po ulicah oblečeni v dolgih belih suknjah (toga candida), da jih je ljudstvo zamoglo spoznati ter o njih sodbo izreči. Od tod ista beseda „kandidat“. Žal, da pri nas ni te lepe navade; koliko črnih suknj je se spremenilo v — bele!

* **Telefon mej Evropo in Ameriko.** Tomaž Alva Edison se je v zadnjem času veliko bavil v vprašanju, je-li bi bilo mogoče od Evrope preko atlantskega oceana do Amerike napeljati telefon, in čuje se, da je res izumil sredstva, s katerimi bi se dalo to napraviti. Sedaj treba rešiti samo še gmotno vprašanje, kar tudi ni lahka stvar; umevno je pač, da bi naprava telefona mej Evropo in Ameriko jako veliko veljala.

* **Zmotili so se.** Neki sošolec Gerharda Hauptmanna, pisatelja „Henschelna“, kateri je tako hitro zaslovel, pripoveduje, da so učitelji Hauptmannu vedno prorokovali, da ne bo nič iz njega. Njegove naloge so bile baje vedno najslabše, in učitelj je trdil, da Hauptmann nima ni jedne originalne misli, ter da sploh ne zna samostojno misliti. Ko je nekoč sedanjí slavní pisatelj vendar le napisal jako dobro nalogo, pohvalil ga je sicer učitelj, toda ob enem pristavil, da delo diši po — plagijatu. Tako so drugovi smatrali Hauptmanna za po-

vsem nesposobnega ter za plagijatorja. In vendar je danes jeden najslavnejših nemških pisateljev, ki po izvornosti in krepkosti svojih del nadkriljuje vse sedanje nemške dramatik. Profesorji so se torej v svoji sodbi jako zmotili!

* **Statistika imen v Avstriji.** V zadnjem popisu ljudi v Avstriji se je našlo, da je Franov 1.834.900, Ivanov 1.384.000, Josipov 1.085.000, Leopoldov 584.000, Vlacov 448.000. Pri ženskih imenih pa je: Anie 1.780.000, Marij 1.652.000, Elizabet pa 1.260.000.

* **Samomor dunajskega ljubečega para v Londonu.** Dne 30. januarja je prišel v London kakih 30 let star, neznan gospod z gospodično, ki je imela nekaj čez 22 let. V knjigo tujcev v hotelu Bury se je podpisal gospod Müller & Comp. Dunaj. Ne da bi použila kosilo, šla sta v sobo že ob 7. uri zvečer, in drugi dan se nista nič več pokazala. To se je zdelo sumljivo. Trkali so in trkali, ali nobenega odgovora ni bilo. Udrli so zategadelj vrata. Tujca sta ležala tesno objeta mrtva na postelji. Ko so ju preiskali, so našli stekleničico s ciankalijem. Našli so tudi pismo, v katerem je bilo pisano, naj se 130 gold. plača v hotelu in za pogreb; kar je pa več, naj se porabi za uboge v tistem okraju.

* **Drama pred sodiščem.** Iz Nice pišejo: Zadnjo sredo je stala pred tukajšnjim sodiščem guvernera Bonassi, ki je svojega ženina, ker jo je zapeljal in zapustil, ustrelila. Porotniki so jo jednoglasno oprostili. Ko je stopila guvernera iz sodišča, jo je neki prijatelj ustreljenega ženina — zabodel. Morilec je utekel, dva sokrivca pa so zaprli.

* **Originalna prošnja na cesarja.** Neki pastir v Bihar-Püspöckerju na Ogerskem je pisal našemu cesarju, da je znašel novo vrsto pušk in nov top. Puška ima lahko 21 patron ter nese baje 10 klm, top pa vsaj 15 klm. Pastir Ludovik Elek ponuja cesarju svojo iznajdbo, „da napove vojno domovini zlodejca Lucchenija.“

* **Dežela dvobojev** se more imenovati Italija. Kakor poroča — seveda površna — statistika, je bilo minolega leta ondi nič manj kot 920 dvobojev. V Italiji menzur ne poznajo, nego le resen boj brez bandaž in obvez. V 100 slučajih so se primerile težke ranitve in 7 je bilo mrtvih, mej temi pisatelj in poslanec Cavallotti. Mej častniki in podčastniki je bilo 15 nesrečnih dvobojev, 13 mej vojaki in civilisti, 75 pa mej civilisti. Mnogo duelov pa je ostalo neznanih.

* **Razstava mačk.** V New-Yorku je sedaj na dnevnem redu vprašanje o razstavi mačk, katere se bo v kratkem vršila. Najzanimivejši eksemplar je bajé mačka Teddy Roosevelt, tako imenovana po novem „guvernerju“, kateremu je nekoliko podobna. Veliko pozornost vzbuja tudi mačka, katero je nekoč španski kralj podaril kapitanu ladije „Biscaya“. Ko se je „Biscaya“ potopila, priplavala je ta mačka na ameriško vojno ladijo „Oregon“. Nje sedanji lastnik zahteva 3000 dolarjev zanjo.

* **Razmišljen ropar.** Na korzu Vittorio Emanuele v Neapolju so napadli nekega gospoda trije poulični roparji ter zahtevali, naj jim da nemudoma denarnico, uro in verižico. Ker je bilo že pozno zvečer in korzo prazen, se gospod ni dolgo branil ter izročil roparjem, kar so zahtevali. Glavar roparjev pa je na to zahteval, naj mu da gospod še kožuh. Gospod je protestiral, češ, da se bo brez kožuha prehladil. Na to mu je glavar kožuh siloma vzel, a mu ogrnil svojo raztrgano suknjo. Potem so roparji zbežali. Ko pa je gospod segel v žep ogrnjene roparjeve suknje, je našel svojo denarnico, uro in verižico, katero je ropar pozabil!

* **Največja razlika** mej Evropejci in Tibetanci je ta: Mej tem, ko se pri nas pozdravljamo s tem, da se drug drugemu odkrivamo, pozdravljajo se Tibetanci s — čevlji. Ako se namreč srečata dva Tibetanca, slečeta hitro svoja obuvata desne noge in držeč čevlji z obema rokama storita globok priklon, na to se urno oblečeta, ter gresta svojo pot. — Pri nas bilo bi to nemogoče, osobito v jeseni in spomladi, ko so naše ulice polne blata.

* **Drage mačke.** Angleški poslanec v Parizu, marquis Dufferin, ima 12 mačk, katerih ne proda za 15.000 gld. Vojvodinja Bedford je gospodarica dveh mačk, za koje zahteva čez 3000 gld. Lord Beresford

je lastnik 50 najlepših mačk na svetu, kojih jedne ne proda za 2500 gld., torej ima samo pri mačkah naloženega kapitala za 125.000 gld. Najtežjo mačko ima Mr. Sam Wodwiss v Ksenophonu, tehta namreč 25 funtov, vrednost njena se ceni na 30.000 gld.

Telefonična in brzojavna poročila.

Deželni zbori.

Dunaj 8. februarja. Doslej še ni določeno, kdaj se snidejo deželni zbori. Parlamentarna komisija poljskega kluba zahteva, naj se čim prej skliče deželni zbor gališki, da začne rešilno akcijo za gališko hranilnico.

Nemška katoliška stranka.

Dunaj 8. februarja. Danes so imeli Ebenhoch, dr. Fuchs in dr. Kathrein tukaj posvetovanje o položaju.

Konfiskovana brošura.

Dunaj 8. februarja. Tukajšnje drž. pravdnštvo je konfiskovalo senzacionalno brošuro „Die Sprengung des Dreibundes“.

Več cerkvá.

Dunaj 8. februarja. Dunajski obč. svet je sklenil, najeti posojilo petih milijonov za zgradbo novih cerkvá. Ker so že dose-danje cerkve največkrat popolnoma prazne, je težko umeti, čemu se je storil ta sklep.

Ogerska kriza.

Budimpešta 8. februarja. Tudi Katoni obstrukcije so si dali izplačati dijete in potne troške, dasi je izplačevanje teh svot popolnoma neustavno. Samo dissidentje so ostali zvesti samim sebi, in niso sprejeli dijet.

Budimpešta 8. februarja. Danes se zasedanje poslanske zbornice preloži, in sicer za teden dni.

Budimpešta 8. februarja. Minister-ski predsednik, baron Banffy je včeraj poročal v klubu liberalne stranke o pogajanjih mej vlado in mej opozicijo. Banffy je izjavil, da se položaj ni izpremenil, in da je še vedno neugoden. Pojasnil je pogoje miru in povedal, da se bode stranka morala že te-kom prihodnjih dni meritorno izreči o po-nujbah opozicije.

Kneginja Marija Lujiza bolgarska †.

Sofija 8. februarja. Danes dopolu-dne ob 10. uri je bil pogreb umrle knegi-nje Marije Lujize. Knez Ferdinand, vojni minister in zapovedniki tistih polkov, ka-terih imeteljica je bila pokojna kneginja, so krsto dvignili na voz. Za krsto je šel prvi knez Ferdinand, potem zastopnik av-strijskega cesarja, nadvojvoda Salvator in razkralj Milan, na kar so sledili odposlanci tujih vladarjev, na čelu jim odposlanec ru-skega carja, general Bobrikov, ter javni do-stojanstveniki. Vsa garnizija je bila razpo-stavljena v špalirju. Krsto so prepeljali v katoliško cerkev, kjer jo je nadškof blago-slovil. Krsta ostane nekaj dni v cerkvi in se potem prepelje v Plovdiv. Zastopniki tujih vladarjev odpotujejo danes ob 6. uri zvečer.

Dunaj 8. februarja. Danes sta bili tu darovani dve črni maši za umrlo bol-garsko kneginjo, katerih se je udeležil ofi-cijalni svet.

Kmeti v Rumuniji.

Bukurešt 8. februarja. Kmeti se čedalje bolj razširja. Vlada je v razne kraje poslala vojaštvo, da punt uduši. Mej kmeti se pobirajo podpisi za pritožbo na ruskega carja. Gibanje zadobiva čedalje bolj protidinastičen značaj.

Mirovna konferenca.

Kolonija 8. februarja. „Kölnische Zeitung“ javlja, da so se vse države zjedi-nile, naj se vrši mirovna konferenca v Haagu in sicer meseca marca.

Caprivi.

Berolin 8. februarja. Caprivijev nečak, general Müller je razglasil, da umrli bivši kancelar grof Caprivi ni za-pustil nikacih zapiskov o svojih doživljajih in da je odklonil prošnjo; naj sestavi samo za sorodnike svoje memoire.

Afera Dreyfus.

Pariz 8. februarja. Kazenski oddelek kasacijskega dvora je preiskavo o Dreyfusovi zadevi dognal. Vsi akti se izročé zdaj ge-neralnemu prokuratorju.

Španska.

Madrid 8. februarja. Vlada je zopet uveljavila vse konstitucionalne pravice, katere je bila za časa vojne sistirala in je razveljavila takrat za vso Špansko razgla-šeno obsedno stanje.

Madrid 8. februarja. Parlament se skliče že te dni. Vlada upa, da dobi ve-čino za mirovno pogodbo z Ameriko.

Filipini.

Manila 8. februarja. Vodja filipinskih ustašev, Aguinaldo, je izdal proklama-cijo, s katero napoveduje Amerikancem vojno.

Narodno gospodarstvo.

— **Državne železnice.** Glasom nazna-nila v „Wiener Zeitung“ je razpisana od-daja stavbnih del za normalnotirno lokalno železnico Grulich-Schildberg. Oferti se spre-jemajo najkasneje do 20. februarja 1899 opoldne pri vložnem zapisništvu c. kr. že-lezniškega ministerstva na Dunaju. Pogoje in druge podatke je izvedeti v departe-mentu 18 imenovanega ministerstva in pri c. kr. želez. stavbnem vodstvu v Opavi.

Omadeževan.

(Povest iz Nizozemske.)

(Dalje.)

„Ah ne“, odgovoril je zdihujoč. „Naj-bolj živo ostala mi je v spominu velika nesreča, katere je moje uboge stariše malo da ne uničila. Od vsega družega le vem, da sem imel že iz prve mladosti strastno veselje za glasbo. Umetnik sem hotel po-stati, svojemu skromnemu imenu pridobiti veljave in imenitnosti. A ni smelo tako biti. Zgodnja smrt mojega očeta naložila mi je težke dolžnosti, vse me je sililo v drugo, gotovejšo službo. Udal sem se s krvavečim srcem; a vsak dan, vsako uro se še borim z svojimi razmerami. Le pred-stavite si, dan za dnevom, od ranega jutra do noči se ukvarjam z brezpomembnimi raznoterostimi. Na mestu stati, na katerem ni druge dolžnosti, nego prijazen, k večjemu pozoren biti. Vsaka lastna misel — po-grešek! Vsako lastno mnenje — nevarnost! In poleg tega v vednem občevanju z ljudmi, katerih hipni položaj jim da pravico, nas prezirati.“

Poslušala ga je z veliko pozornostjo. Kaj neki je bil? Zakaj ni imenoval svojega poklica z imenom? Kako čudno službo mora po tem opisovanju zavzemati?

„Včasih“, je nadaljeval, „večkrat sem že imel veselje, sredi svojega opravila, ve-selo pesemco zapeti. A dejal sem si, da bodo mislili, da nisem zdrave pameti, in me na cesto vrgli. Verujte mi, jaz sem mnogo trpel. A vedno še upam, da se mi posreči, otresti se jarma neznosnih razmer.“

Sicer ni bila po vsem tem, kar je slišala, dosti modrejša ko prej, a videla je v njegovo dušo, in neko zaupanje se je mej njima razvilo, ko so se taki pogovori ponavljali.

Vedno iskreneje se je čutila mlada deklica navezana na vnetega viteškega mladeniča. Da bi le mogla izvedeti, kaj da je prav za prav.

In enkrat je prišel dan, ko je zanj skrbela kakor ljubeča žena. Bil je dru-štveni večer; gospod tenorist se je bil po-nudil peti z neko kot gost navzočo pevko, dvospev mej Lohengrinom in Elzo. Vodja je bil zadovoljen, mej tem, ko je bilo mnogo členov, ki so se posmehovali drznosti mladega moža. Njegov glas je bil sicer lep in močan, a vendar še premalo iz-vežban, torej ni bilo družega pričakovati, kakor da bode propadel.

Štefanija se je tresla zanj, bilo ji je, kakor da bi morala umreti, ko bi njega zasmehovali. A nihče se ni smejal. Gospod Breton je imel velik uspeh akoravno nje-govo petje še ni bilo umetniško izvežbano.

(Dalje prih.)

Darila.

Uredništvu našega lista sopolali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Rozika Počivalnik, iz Ljubljane 11 K, kot svatovski dar nabran v Radečah povodom poroke marljive nabiralke gdčne Mimice Ravnikarjeve z g. Vin-cencom Kramarčičem. — G. Jožef Ažman, gos-tilničar v Zagoricih (Bled) 8 K, nabrane v veseli družbi v Jurkivasi pri Toplicah na Dolenjskem. — G. Janko Maurer v Dunajskem Novemestu 5 K; g. Živoj Poznik, istotam 2 K. — Skupaj 26 K. — Živeli rodoljubni darovalci in njih po-posnemovalci, katerih naj najdejo prav obilo!

Za Prešernov spomenik: G. Jož. Rohr-man not. kandidat v Mokronogu 25 K, katere so darovali mokronožski rodoljubi in sicer: G. Stanko Pirnat, notar 10 K; g. Jernej Ravnikar, nadučitelj 6 K; g. Alojzij Saboty, 2 K; pošiljatelj J. Rohman 6 K. — G. Tončika Rupert v Krškem 12 K, nabrala na šantovskem večeru „švogra“ Kljuka. — Skupaj 87 K. — Živeli nabi-ralka in vsi darovalci in darovalke!

Za prebivalce mest, uradnike i. t. d. Proti težkotam prebavljenja in vsem nasledkom mnoga sedenja in napornega duševnega dela je upravnica neobhodno potrebna domača zdravila pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 skatljici se ne pošljeta. 3 (59-2)

Umri so v Ljubljani:

Dne 3. februarja: Jožefa Mahorčič, zasebna uradnika hči, 1¹/₂ leta, Marije Terezije cesta št. 9, davica. — Jožef Jeriha, krojač, 32 let, Florjanske ulice št. 35, otrpnenje možgan. — Jakob Jarc, prejemnik, 53 let, Marije Terezije cesta št. 12, jetika.

Dne 4. februarja: Ivana Kokalj, mizarjeva žena, 37 let, Komenskega ulice št. 11, jetika.

Dne 5. februarja: Marija Stefan, delavčeva hči, 4 mes. Krakovski ulice št. 7, božjast. — Ana Urbančič, uradnikova hči, 2¹/₂ leta, Vodmat št. 59, davica.

Dne 6. februarja: Vincenc Klemens, poselnikov sin, 1¹/₂ leta, Krakovski nasip št. 14, vnetje sopil.

V hiralnici:

Dne 2. februarja: Marija Ojsteršek, delavka, 51 let, kap.

V deželni bolnici:

Dne 2. februarja: Jožef Pirnat, pek. pomočnik, 40 let, jetika.

Dne 3. februarja: Franca Podrekar, delavka, 57 let, kron. vnetje ledvic.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m. Srednji arčni tlak 736,0 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
7.	9. zvečer	736,8	1,2	sl. zahod	oblačno	0,0 mm
8.	7. zjutraj	735,9	4,9	sr. zahod	oblačno	0,0 mm
9.	2. popol.	737,0	7,7	sl. zahod	pol. oblač.	0,0 mm

Srednja včerajšnja temperatura 0,9°, normala: -1,0°.

Dunajska borza

dné 8. februarja 1899.

Skupni državni dolg v notah.	101 gld.	55 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	101	30
Avstrijska zlatna renta	120	05
Avstrijska kronska renta 4 ¹ / ₂ %	102	10
Ogirska zlatna renta 4 ¹ / ₂ %	119	85
Ogirska kronska renta 4 ¹ / ₂ %	97	90
Avstro-ogirske bančne delnice	909	90
Kreditne delnice.	362	60
London vista	120	40
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	92 ¹ / ₂
20 mark	11	78
20 frankov	9	55 ¹ / ₂
Italijanski bankovci	44	45
C. kr. cekini	5	68

Stanovanje in prodajalnica.

Na vogalu Rimske ceste in Gradišnih ulic v hiši št. 16 pri tleh se odda za selilni rok meseca maja t. l. v najem stanovanje s 3 parketiranimi sobami, čumato za posla, s hrambo in kletjo ter jedno prostorno sobo za obrtno ali trgovsko podjetje. (193-4)

Hiša

šte. 12 v Kolezijskih ulicah

tik Gradašice in Trnovske cerkve, z vrtom, ki meri 796 □ sežnjev.

je takoj na prodaj.

Ta hiša je v popolno dobrem stanju in priprava za vsakega gospodarja, zlasti za kak strojarski obrt. (262-1)

Pojasnila daje posestnik gori omenjene hiše.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curh. Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plaznj, Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga iz Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plaznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plaznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novo mesta in Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. 8 m. dopoldne, ob 5. uri 10 m. (1)

Išče se

najbolji izvor za nakupovanje kave, čaja, ruma in konjaka!

Nepotrebnost iskati!

(21-31)

Kavčič & Lillog v Prešernovih ulicah

dobivata to blago neposredno iz prekmorskih dežel ter prodajata

1 kilo fine kave (Santos Prime po	gld. 1.-
1 steklenica pristnega Jamaika ruma	0,50
1 deka pristnega Pecco-Souchong-čaja	0,05
1 pušica prave angleške carske melanže	0,50
1 steklenica pristnega finega konjaka	1,40

»Dobro tekmo«!

Tomo Tollazzi

v Logatcu

priporoča svoja raznovrstna, pristna

isterska vina

črna in rumena, cena od 17 do 23 kr.; dalje pravi isterski tropinovec zadacen po 80 kr. liter. (224-3)

Na zahtevanje pošlje tudi vzorce.

Ivan Kordik

Ljubljana, Prešernove ulice št. 10-14

priporoča svojo veliko zalogo

jedilnega orodja

za neveste in gostilničarje

kakor tudi vsake vrste

dobitkov za tombolo

in druge igre. (128-6)

Nizke cene!

Spretna

blagajničarica

(kasirka) in prodajalka, zmožna slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi ter v računstvu, želi premeniti svojo službo in lahko takoj vstopi.

Vpraša naj se pri upravnstvu „Slov. Naroda“ pod šifro „K. št. 99“. (247-2)

Kovaška in ključarska delavnica

v Nušakovi vojašnici se oddasta s 1. majnikom t. l. (260-1)

Več se izve na Rinski cesti št. 12.

Zahvala.

Koncem lanskega leta vpepelil mi je požar vsa moja poslopja in premičnine v Količevem št. 15, okraj Brdo. — Zavarovan sem bil pri

banki „Slaviji“.

Zavarovalnine pa ob času požara nisem imel plačane, tako da banka „Slavija“ ni bila obvezana, plačati mi odškodnine. Vkljub temu pa mi je danes izročila 1152 gld., celo odškodnino brez krajcarja odtegljaja.

Za ta velikodušni čin se banki „Slaviji“ javnim potom najiskrenejše zahvaljujem ter ta dični narodni zavod vsakemu najtopleje priporočam.

Količevo, dné 5. februarja 1899.

Videlo in potrdilo v polnem obsegu:

Gregor Juvan

županstvo Podrečje.

poškodovanec.

Franc Kerč, župan.

(256)

Gotovo pomagajo

splošno priznane (1850-8)

Kaiser-jeve

karamele iz poprove mete

pri pomajkanju teka, šelečenihi bolečinah in slabosti, pekovarjem šelečeni. Pristne v zavojčkih po 20 kr. se dobivajo v lekarni „pri slatnem orla“ pri železnem mostu in pri U. pl. Trnovec-ja v Ljubljani.

Juan Toporiš
c. kr. sodni pristav

Ema Toporiš poročena **Pauser**

poročena dné 8. februarja 1899. (261)

Črnomelj. Rudolfovo.

Št. 2472.

Volitveni razpis.

(233-3)

V smislu § 7 postave zastran obdelovanja ljubljanskega mahu z dne 23. avgusta 1877. leta, daje se s tem na znanje, da je imenik močvirskih posestnikov katastrskih občin Trnovsko in Karlovskega predmestja, Gradišče v Ljubljani in pa Štepanjevasi, kateri so opravičeni letos v glavni odbor za obdelovanje močvirja skupaj voliti dva odbornika in jednega namestnika, sestavljen in da se sme od 3. februarja t. l. naprej 8 dni pri podpisane mestnem magistratu v navadnih nradnih urah pregledovati in proti njemu ulagati ugovore.

O ugovorih v pravem času vloženi razsojalo bo c. kr. okrajno glavarstvo v Ljubljani.

Volitev odbornikov in namestnikov vršila se bode dne 14. marca 1899 od 9 do 12 dopoldne v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah v Ljubljani.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 26. januarja 1899

Ženini in neveste
ne zamudite prilike!

Velika in bogata zaloga vsakovrstnih ur in verižic, prstanov namizna oprava iz pravega in kina-srebra, posebno velika izbira za gg. ženine in neveste in to po najnižjih cenah.

Vabim na mnogobrojen obisk ter pošiljam na zahtevo tudi cenike po pošti zastoj.

FRAN ČUDEN
urar in trgovec

v Ljubljani na Mestnem trgu nasproti rotovža.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

V prijazno znanje!

Plzensko pivo

iz meščanske pivovarne v Plznu

kateraga izborna kakovost je od nekdanj svetovno znana, imajo na prodaj v sodih v Ljubljani:

Gosp. Fantini, restavrat, Gradišče št. 2; Gosp. Karol Kolser, hotel pri „Maliču“;

„Bilina & Kasch, pri „Roži“; „Fröhlich, hotel pri „Slonu“.

Zalogo za pivo v sodih in v steklenicah za Kranjsko ima g. Fantini, Gradišče št. 2.

V steklenicah imajo je v izvirni napolniti na prodaj:

Gospod Fantini, gospod Stacul, gdčna Awanzo in gospod Fraunseiss.

Friderik Reim

generalni zastopnik, Gradišče, Jungferngasse št. 1.

Zrebanje

naprokljeno

dné 18. marca 1899.

1. glavni dobitok 100.000 kron

2. glavni dobitok 25.000 „

3. glavni dobitok 10.000 „

izveden z 20% odbita v glavni.

Dunajske srečke à 50 kr. J.C. Mayer v Ljubljani.

priporoča (240-2)

Pijte od dobrega le

najboljše

to je (217-3)

originalno plzensko pivo

iz združne pivovarne.

Glavno zastopništvo:

Ivan Gorup

Šelenburgove ulice št. 1.

Telefon št. 90.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.